

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

Geachte Lezer,

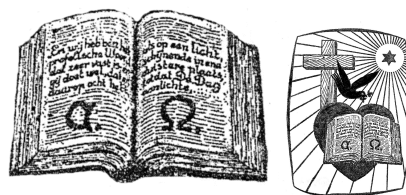
Het verheugd ons, u deze speciale drieluik te mogen overhandigen. Het omvat drie studies welke in plaatselijke Gemeenten totaal niet ter sprake komt, laat staan dat er onderwijs in wordt gegeven. Ook zijn er zelfs broeders en zusters die beweren dat deze drieluik een valse leer is en niet Bijbels. Wij willen u, aan de hand van het Woord van God, de Bijbel, het tegenovergestelde aantonen en u laten zien dat het wel degelijk Bijbels is en dat de Bijbel zelf dit ook duidelijk bevestigt. Het is dan ook onze hartenwens, dat u door deze drieluik te lezen en te bestuderen wordt gezegend.

Wanneer de Zoon Gods zegt: ***“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”***. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschappen door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studies zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studies of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze drieluik gaat lezen en bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van hetgeen God u in deze speciale drieluik wil laten zien. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze drieluik niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

Broeder Schutte van het Bijbelstudie Centrum heeft **Genesis 1** Bijbels onderzocht naar aanleiding van uitspraken op een DVD over: *“de leeftijd van de aarde”*, door Dr. Kent Hovind.

Deze Dr. Hovind wordt door velen beschouwd als één van de belangrijkste autoriteiten op het gebied van Bijbel en wetenschap. Echter wij richten ons onderzoek enkel en alleen op het Woord van God, want het Woord van God is voor ons de aller belangrijkste autoriteit. En wij zullen zien, dat deze Dr. Hovinds uitleg, volgens onze zienswijze, niet in overeenstemming is met het Woord van God, de Bijbel.

Vooraf het volgende. Wij verwerpen elke vorm en elke gedachte van de evolutie theorie. In **Joh. 1:3**. staat immers: *“Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is”*. De Heer Jezus is het vlees gewordende Woord. Door Hem is alles geschapen!

De evolutie theorie klopt namelijk helemaal niet. De dieren van de aarde toen door God geschapen in Genesis waren zonder twijfel dezelfde, als die wij nu hebben. Het feit, dat zij werden geschapen, naar hun aard, hetgeen 5 maal herhaald wordt in **Genesis**, toont ons, dat zij zich niet uit een vorig geslacht, dat van dezelfde soort was, ontwikkelden.

Dat al de verschillende dieren afzonderlijk werden geschapen, wordt bewezen door het feit, dat wanneer er onder de verschillende soorten een kruising plaats vindt, hun nakomelingen onvruchtbaar zijn. De kruising van een ezel met een paard is een muilezel en een muilezel is een bastaard en is altijd onvruchtbaar.

Wanneer de theorie van de “evolutie” van de ontwikkeling van het dierlijke- en plantenleven op waarheid zou berusten, zouden wij kunnen verwachten de bewijzen daarvan in de fossiele overblijfselen van de tussenliggende schakels te vinden en wij zouden eveneens nu het “evolutie proces” in werking moeten zien, waardoor een hogere soort van dier- of plantenleven in het aanzijn zou worden geroepen. Doch wij ontdekken niets van dien aard.

Het dieren- en plantenleven, dat heden ten dage bestaat, bestaat nu in dezelfde vorm, als het, naar alles wat wij weten, sinds het bestaan van de mens was. De vogels bouwen hun nesten en voeden hun jongen, zoals zij altijd deden. De bever bouwt zijn dam en de bij stelt de honingraat samen, zoals zij altijd deden.

De evolutieleer is een goddeloos en godvijandige leer, waarbij Gods Woord volkomen gelochend wordt. Conclusie: de evolutie theorie is een fabel. Dit even in het kort zoals wij van het Bijbelstudie Centrum denken en naar buiten treden betreffende de evolutieleer.

We gaan verder. Het te behandelende onderwerp geeft ons een beeld van hoe het Woord van God in elkaar past en dat niets zomaar opgetekend is geworden en dat alles in overeenstemming met elkaar is. Laten wij opslaan en lezen **Gen.1:1-2**. *“In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed”*.

Over deze eerste twee verzen is veel onkunde en men komt tot de vreemdste uitspraken betreffende het Woord. Men onderzoekt het Woord niet, want deze tekst: *“In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed”*, past niet in het geheel van het Woord. Het geeft zelfs een heel verkeerd beeld en veel is dan niet meer in overeenstemming met het totale Woord.

Deze eerste twee verzen omvatten in de kern, de basis door de hele Bijbel heen en eindigt bij **Openbaring 21**, de nieuwe aarde en hemel. Daarom is het ook belangrijk dat wij dit alles onderzoeken aan de hand van het Woord. De basis van ons onderzoek is Gods Woord.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

We beginnen voor ons onderzoek met het lezen van **Matth. 5:48**. *“Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is”*. Hieruit mogen we concluderen dat, wanneer God volmaakt is, dan is hetgeen wat Hij schept eveneens volmaakt!

Laten wij vervolgens opslaan **1 Joh. 1:5b**. *“God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis”*.

Wanneer God enkel en alleen licht is en dus in Hem in het geheel geen duisternis is, dan is in hetgeen Hij schept eveneens geen duisternis maar alleen licht!

Laten wij opslaan **Jesaja 45:18**. *“Want zo zegt de Here, die de hemelen geschapen heeft (Hij is God) die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; niet tot een baaierd heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd: Ik ben de Here en er is geen ander”*.

“Baaierd” betekend volgens het woordenboek van “Van Dalen” “vormloos”, “ledig”. Van Dalen verwijst hier naar Genesis. Wanneer God zegt dat Hij de aarde gegrondvest heeft; *“niet tot een baaierd, maar ter bewoning”*, dan was de aarde niet “woest en ledig” toen God haar formeerde.

Als wij het over deze Woorden Gods eens zijn, (**Matth. 5:48** en **1 Joh 1:5b** en **Jesaja 45:18**) dan klopt er toch iets niet met de tekst van **Genesis 1:1** en **Genesis 1:2**. *“In den beginne schiep God de hemel, en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren”*.

Want dan kunnen wij ons afvragen: waar is die duisternis dan vandaan gekomen? Vanuit God in ieder geval niet, God heeft die duisternis niet geschapen, want in Hem is totaal geen duisternis. Als God in den beginne de hemel en de aarde schiep, was deze volmaakt *“ter bewoning”*, want God is volmaakt. In het begin was de hemel en de aarde vol van alle schoonheid van de Heer. Het was vol licht, Goddelijk Licht.

Als God de aarde schiep, formeerde Hij haar *“ter bewoning”*. Vooruitlopend op de eindconclusie dient er te staan in **Gen. 1:1-2a**: *“In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu werd woest en ledig”*.

Dat het wel degelijk *“werd”* moet zijn, zien we verderop in onze Bijbel. In **Genesis 2:7** schrijft men voor hetzelfde Hebreeuwse woordje wel *“werd”* neer: *“alzo werd de mens tot een levend wezen”*. Helaas deed men dit niet in **Genesis 1:2**.

Wanneer men dat wel had gedaan, zou de tekst in **Handelingen 3:21** ook niet zo verwonderlijk meer klinken. *“Hem, Jezus moest de hemel opnemen, tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher”*.

Deze tekst in **Handelingen 3** spreekt van *“wederoprichting aller dingen”* en is als het ware de sleuteltekst voor **Gen. 1:1** en **Gen. 1:2**. Het hele Woord van God gaat in de grote lijn hier om. Zie deel 2 van deze studie van Hanna Stranders: “Rode draad door de Bijbel heen. Om Sions wil zal ik niet zwijgen”.

Laten wij dit alles eens nader bekijken en onderzoeken. De schepping nam een aanvang in een datumloos verleden. Het was zeker niet op de eerste dag, zoals **Genesis 1:3-5** beschrijft, begonnen. De zes dagen, zoals deze worden beschreven in **Genesis 1:3-31**, betrof een herstel van de aarde en zeker niet van de hemelen of van de sterrenruimten (hemelse gewesten) in haar oorspronkelijke toestand, alvorens zij woest en ledig werd, en overstromd werd door water en in duisternis gedompeld werd. Zie de 3^e studie van broeder Larkin.

Petrus wijst hier ook op in **2 Petr. 3:5-6**. *“Want willens en wetens ontgaat hun, dat door het Woord van God de hemelen er sedert lang geweest zijn en de aarde, die uit en door het water bestaat, waardoor de toenmalige wereld is vergaan, verzvolgen door het water”*. Deze vloed is niet de zondvloed, maar de vloed in **Gen. 1:2**.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

De aard van de Schepping van voor Adam, wordt in de Bijbel niet geopenbaard. De Bijbel verklaart slechts dat: *“In den beginne schiep God hemel en aarde”*. Ook alle wetenschappelijke theorieën, het opgraven van voorwereldlijke dieren enz. eisen, dat de aarde ouder is dan 6.000 jaar, vanaf Adam. Hoe kan dit nu?

Immers het *“Woord van God”* en de *“Werken van God”* moeten toch met elkaar in overeenstemming zijn? Er kan in diepste wezen geen conflict bestaan tussen de Bijbel en de wetenschap.

De Bijbel spreekt de wetenschap niet tegen wanneer deze eerlijk is, want dit hele tijdperk van deze formatie, omschrijft de Bijbel in **Genesis 1:1**. *“In den beginne schiep God de hemel en de aarde”*.

Dit vers omvat de gehele periode vanaf de formatie van de aarde en haar voorbereiding tot bewoonbaarheid. De mens speelt hier nog geen enkele rol in. In **Genesis 1:3** zien we pas de schepping in zes dagen van de hedendaagse aarde of liever gezegd de herscheping en treedt ook de mens op aan het einde van de zesde herscheppingsdag.

Over deze hele periode wordt in het Woord slechts twee keer gesproken over scheppen. In **Genesis 1:21**. *“Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard”*. En in **Genesis 1:27**. *“En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen”*.

Al de andere keren lezen wij in het Woord van God:

*“er is”,
“scheiding maken”,
“te voorschijn komen”,
“voortbrengt”* enz.

Volgens het woordenboek van “van Dalen” is dit allemaal “geen scheppen”. Het was er dus al, het werd niet geschapen!

De schepping van de oorspronkelijke aarde geschiedde in het datumloze verleden. Zonder twijfel was zij zeer schoon, bedekt met planten, bewoond door vissen, vogels en dieren.

Hoelang zij voortbestond in deze toestand wordt ons niet gezegd, maar er vond een verschrikkelijk oordeel, een verschrikkelijke ramp plaats. *“De aarde nu werd woest en ledig, en duisternis lag op de vloed”*. (**Genesis 1:2**). In onze Bijbel heeft men *“werd”* dus met *“was”* vertaald. Hierdoor wordt deze tekst zeer verzwakt. Dat het wel degelijk *“werd”* moet zijn, zien we verderop in onze Bijbel.

Nogmaals, in **Genesis 2:7** schrijft men voor hetzelfde Hebreeuwse woordje wel *“werd”* neer: *“alzo werd de mens tot een levend wezen”*. Helaas deed men dit niet in **Genesis 1:2**. (Is ons bevestigd door Joodse geleerden die het oud Hebreeus volkomen kennen)

Dat de oorspronkelijke aarde niet *“woest en ledig”* was, zagen we reeds in **Jesaja 45:18**.

“En duisternis lag op de vloed”. “God is Licht, in Hem is in het geheel geen duisternis” (1 Johannes 1:5b), dus ook niet in Zijn schepping. Deze duisternis is op een later tijdstip in de schepping gekomen. Wat de oorzaak is, dat de aarde “woest” werd, na haar oorspronkelijke geschapen toestand, wordt niet echt duidelijk verklaard.

Wanneer men dit niet wil zien, geeft men in de kern aan, dat God de duisternis eveneens geschapen heeft. **1 Joh. 1:5b**. *“God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis”*. Zou die God in Zijn schepping dan duisternis scheppen?

Maar bij de herschepping van de aarde, vinden wij een opmerkelijke verborgenheid. Veelal wordt er gesproken en gezegd door Bijbel leraren dat God zag dat daar “alles” goed was.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

Echter dit is eveneens niet helemaal waar. Laten wij opslaan **Gen. 1:3-4**. *“En God zeide: Er zij licht; en er was licht. En God zag, dat het licht goed was, en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis”. “God zag, dat het licht goed was”*. Over de duisternis zei God dat niet! Dus er was iets niet goed, het licht was goed en dat werd niet over de duisternis gezegd.

In **Genesis 1:6-8** staat ook helemaal niet dat het goed was, want dat was het niet. *“En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren, en dit make scheiding tussen wateren en wateren. En God maakte het uitspansel en Hij scheidde de wateren die onder het uitspansel waren, van de wateren die boven het uitspansel waren; en het was alzo”*. Geen Woord van God, dat dit ook goed was, nee: *“het was alzo”*.

Alleen al uit de val van Adam en Eva blijkt heel duidelijk, dat de zonde reeds bestond, voordat de mens geschapen werd. Er stond namelijk een boom in het Paradijs van goed en KWAAD.

Het kwaad, de duisternis, was in de wereld gekomen. Door de val van de mens kwam de zonde ook in de (herschapen) wereld. (**Rom. 5:12**: *“Daarom, gelijk door een mens de zonde de wereld is binnengekomen (dus bestond al) en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben”*) Wanneer men dit niet wil zien, geeft men aan, dat God het kwaad eveneens geschapen heeft en dat is wel een heel vreemde gedachten over God.

De verleiding van Eva was ook niet dat zij een wellust naar zonde had. Integendeel, haar innerlijke was juist erop gericht om God nog beter te leren kennen. Zo vol was zij van God, dat zij in haar verlangen God nog beter te leren kennen, *“gij zult als God zijn”*, daarin werd verleid en viel. Wat een enorme sluwe zet was dat van satan. (Het kwaad, maar niet door God zo geschapen, het was door satan's eigen hoogmoed)

Maar hoe zit het dan allemaal in elkaar? We openen het Woord bij een opmerkelijke passage in **Ezechiël 28:12-19**. Dit openbaart ons een verborgenheid, onder de naam *“de koning van Tyrus”*. Een wezen, van ongeëvenaarde schoonheid en wijsheid, die in Eden, *“de hof van God”* geweest is. Niet het Eden ten tijde van Adam en Eva, maar mogelijk het Eden, dat ontstond toen de aarde voor het eerst geschapen werd. Van dit wezen wordt gesproken in **Ezechiël 28:12-19**.

“Mensenkind, hef een klaaglied aan over de koning van Tyrus en zeg tot hem: zo zegt de Here Here: Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon. In Eden waart gij, Gods hof; allerhande edelgesteente overdekte u: rode jaspis, chrysoliet en prasem, turkoois, chrysopraas en nefriet, lazuursteen, hematiet en malachiet. Van goud was het werkstuk, waarin zij waren gevat en aan u vastgehecht; toen gij geschapen werd, waren zij gereed. Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlamme stenen.

Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werd totdat er onrecht in u werd gevonden: door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen. Trots was uw hart op uw schoonheid. Met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan.

Ter aarde wierp Ik u neer, en maakte u tot een schouwspel voor koningen om met leedvermaak naar u te zien. Door uw vele ongerechtigheden, door het onrecht bij uw koophandel, hebt gij uw heiligdommen ontwaard. Vuur deed Ik oplaaien uit uw midden; dat verteerde u! Ik maakte u tot as op de grond voor de ogen van allen die u zagen. Allen die onder de volken u kennen, ontzetten zich over u; een verschrikking zijt gij geworden, verdwenen zijt gij. Voor altijd”!

Daar geen van de koningen van Tyrus tot nu toe aan deze beschrijving heeft beantwoord, wordt deze passage beschouwd, als een profetische afbeelding van de antichrist en daar de antichrist een vleeswording van satan zal zijn, is het naar alle waarschijnlijkheid een beschrijving van satan voor z'n val.

Hetgeen hier wordt aangeduid is, dat Lucifer (later satan geheette) als hoogste Troonengel, met een leger van hemelse wezens de taak had de oorspronkelijke aarde te bewaren en dat hij door hoogmoed trachtte gelijk te worden aan God.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

En laten wij lezen Jesaja 14:12-14. *“Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken! En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen”.*

Door de straf en de val van Lucifer en zijn engelen, (éénderde van de engelen heirscharen). **Openbaring 12:4.** *“En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde”*) die uit de Hemel werden verbannen naar de hemelse sferen (Hemelse Gewesten) (de tweede Hemel, die tussen de atmosfeer van onze aarde en de Hemel waarin God woont is), werd tevens de aarde in zijn chaotische toestand gebracht, zoals wij dit lezen in **Gen. 1:2.**

Waarschijnlijk werden ze zo tot de machten en overheden en wereld beheersers dezer duisternis en tot de boze geesten in de hemelse gewesten (tweede Hemel) voor welke wij in **Ef. 6:12** gewaarschuwd worden. *“want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten”.* Dit schijnt ons zeer aannemelijk, want van satan wordt gezegd, dat hij *“de overste van de macht der lucht”* (**Ef. 2:2**) en *“de god dezer eeuw”* is. (**2 Cor. 4:4**). Na die rebellie van Lucifer werd de aarde woest en ledig. Gelijk ook de aarde vervloekt werd door de val van Adam en Eva.

Hoelang de aarde woest en ledig is gebleven is onbekend. Maar vanuit die chaos herschiep God de aarde wat opgetekend is in **Gen. 1:3-31**. Toen God de mens schiep gaf Hij deze mens de taak en de opdracht die Lucifer voordien had. Lezen: **Gen.1:26-28.** *“En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt”.*

Satans plan bestond van toen af aan, wilde hij de heerschappij over de aarde terug winnen, om de nieuwe heersers, Adam en Eva, ten val te brengen.

De val van de mens had ten doel, dat satan weer de heerschappij over de aarde zou krijgen. Wat een enorme dreun moet dat voor God zijn geweest. Hij, die net uit die verschrikkelijke chaos van Lucifer, de aarde weer had hersteld en weer bewoonbaar gemaakt had; dit alles wordt door Adam en Eva in één klap teniet gedaan. Vandaar al die vervloekingen in **Genesis 3**. Wat een enorme dreun was dat en hoe duur en kostbaar zou de prijs zijn, om de weg terug in te slaan. (**Pascha**).

De hele Bijbel gaat nu in principe over deze strijd. Alles moet weer wederopgericht worden. Hier gebruikt God twee Heilsorganen voor om *“de wederoprichting aller dingen”*. (het Koninkrijk Gods). Dit alles gesymboliseerd in de Tabernakel. God werkt vanuit Zijn Troon, welke in het Heilige der Heiligen staat. Van daaruit wordt eerst het Heiligdom hersteld, de Hemelse Gewesten. Hiervoor gebruikt God een hemels volk voor, de Gemeente.

Daarna wordt de Voorhof hersteld, de aarde. En daar gebruikt God een aards volk voor, Israël. En deze hele *“wederoprichting aller dingen”* wordt ons verafgeschaduwed in *“het machtig grote Verlossingsplan van God, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”* (bestudeer deze uitgebreide studie (zie website), wordt helaas in plaatselijke Gemeenten totaal niet onderwezen) Alles wordt door en in de Heer Jezus hersteld. Het is het Majestueuze Grote Verlossingsplan Gods.

Amen. De Heer Zegene u.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

2° Rode draad door de Bijbel heen

(zuster Stranders)

“Om Sions wil zal ik niet zwijgen”

De Bijbel deelt de tijd in: in tijden en gelegenheden, in bedelingen, eeuwen, werelden of dagen. Elk zo'n periode heeft een begin en een eind, afgesloten door een gericht.	Prediker 1:10 Jesaja 61:2 Matteüs. 12:32 Lucas. 5:35 Lucas 20:34-35 Handelingen 1:7 Handelingen 17:30
God regeert. Morgenster heeft het beheer over de aarde. Morgenster, een machtige cherub, verheft zich en wil gelijk zijn aan God.	Ezechiël 28:11-19 Jesaja 14:12-17
Gods schepping valt daardoor onder de vloek en wordt tot een chaos.	Genesis 1:2
Morgenster, nu satan (tegenstander) geheten, blijft in de luchtlagen aanwezig.	Job 1:6-7 Job 2:1-2 Efeziërs 2:2 Efeziërs 6:12 2 Korintiërs 4:4
God brengt ordening aan in de chaos.	Genesis 1:3-31
God maakt de mens bijna goddelijk en geeft hem een hoge positie. God biedt hem zelfs eeuwig leven.	Genesis 1:26-28 Psalm 8:5-7
Satan verleidt de mens tot ongehoorzaamheid aan God. De mens valt daardoor in de macht van satan.	Genesis 3:1 2 Korintiërs 11:3a 2 Korintiërs 14 2 Tessalonicenzen 2:9 Lucas 4:6 Johannes 14:30
De mens en de schepping vallen de dood ten prooi. De aarde valt onder Gods vloek.	Genesis 3:19b Genesis 3:17b
Om de gevallen mens en de schepping los te kopen uit de doodsmacht van satan, belooft God een verlosser, die geboren zal worden uit een vrouw.	Romeinen 8:22 Genesis 3:15
Het leven, dood en opstanding van die verlosser zal de satan de kop vermorzelen. Geen mens kan dit doen.	Psalm 49:8-10 Psalm 49:16
Gods plan bestaat vanaf dit moment uit twee fasen: 1° de Verlosser geboren doen worden 2° Zijn rijk op aarde verwezenlijken	
Roeping van Israël in Abraham. Abraham en zijn nageslacht brengen zegen. Landsbelofte.	Genesis 12:1-3 Genesis 12:14-17 Genesis 15:13-21 Genesis 17:1-9 Exodus 12:31 en verder
Bekrchtiging door het verbondsteken en besnijdenis.	Genesis 17:9-14
Belofte aan Abraham via Isaäk herhaald en bezworen.	Genesis 22:16

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

Belofte herhaald aan Isaäk.	Genesis 26:4-5
Belofte herhaald aan Jacob.	Genesis 28:13-15
Belofte herhaald aan Jacob – Israël.	Genesis 35:9-13
Belofte herhaald aan Juda.	Genesis 49:8-10 Psalm 78:68
Apart stelling van Israël.	Exodus 19:5-6 Numeri 23:9 Deuteronomium 7:6-8
<p>Israël wordt uitverkozen voor twee taken: 1° het voortbrengen van de Verlosser, die de dood overwint. 2° Via Israël zal de Koning van Godswege komen en het rijk van God verwezenlijkt en gepredikt worden op aarde.</p>	
Belofte door verbond met Israël bevestigd.	Exodus 24 Deuteronomium 5 Deuteronomium 6
Israël is Gods eerstgeboren zoon.	Exodus 4:21-23 Deuteronomium 14:1 Hosea 11:1
Israël blijft het volk van God, nog steeds.	Jesaja 43:1-8 Jeremia 31:35-37 Jeremia 33:19-26
Geen vermengen met andere volken. Zegen en vloek.	Deuteronomium 7:2-4 Deuteronomium 28 Deuteronomium 29 Deuteronomium 30
Aanzegging 2° ballingschap, 70 jaar naar Babylon, maar ook de belofte van terugkeer.	Jeremia 25:8-14 Jeremia 29:10 2 Kronieken 36:21-23
Ter wille van Zijn Naam heeft Israël vergeving ontvangen. God verplicht Zich aan Zijn Woord.	Jesaja 43:25 Jesaja 45:23-25
Israël wordt voorbereid op het Koninkrijk, waar de Here Koning zal zijn. Veel verwijzingen zijn er naar dit rijk.	Jesaja 2:1-5 Jesaja 9:5-6 Jesaja 11:1-10 Jesaja 41:8-20 Jesaja 60 Jesaja 62 Jesaja 65:17-254 Jesaja 66 Jeremia 30 Jeremia 31 Zacharia 8 e.a.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

Veel minder verwijzingen naar het lijden van de Knecht des Heren.	Jesaja 22 Jesaja 50:6-10 Jesaja 53 Zacharia 11:12-14
Aankondiging derde ballingschap en onvoorwaardelijke belofte tot terugkeer aan het eind der tijden.	Deuteronomium 30:1-10 Jesaja 43:25 Jeremia 31:27-30 Amos 9:11 Exodus 37:9-14
Terwijl God Israëls man is, pleegt het volk vele malen verbondsbreuk. Maar God belooft een nieuw verbond.	Staten Vertaling: Jeremia 31:31-37
Vaak verliest het volk uitzicht op de belofte, maar niet de enkeling.	Lucas 1:45 Lucas 1:47 Lucas 1:68 Lucas 1:79 Lucas 2:25 Lucas 2:36-38
Jezus doet in Zijn leven, dood en opstanding, wat over Hem in de Bijbel geschreven staat.	Jesaja 61:1-2a Lucas 4:14-23
Jezus vervult de Thora en de Profeten.	Matteüs 5:17-19 Matteüs 8:17 Matteüs 12:17 Matteüs 13:35 e.a.
Velen van Zijn tijdgenoten, zelfs de discipelen, begrijpen Hem niet. Maar merendeel van het volk hoort Hem graag.	Lucas 18:34 Lucas 19:48 Lucas 24:25 Marcus 12:37b
Jezus houdt geheim dat Hij de Christus is, dat wil zeggen de Gezalfde, dus de aanstaande Koning.	Matteüs 2:2 Matteüs 4:23 Matteüs 16:20 Lucas 9:20-21
Het Koninkrijk voor Israël staat daar dan op aanbreken.	Matteüs 3:2 Matteüs 4:17 Matteüs 10:7 Lucas 9:11 Lucas 9:27 Lucas 10:9
Het sluiten van het Nieuwe Verbond naar Jeremia 31:31.	Lucas 22:14- e.v.
Na Jezus Zijn dood en opstanding is het aanbod van het Koninkrijk nog steeds van kracht.	Handelingen 1:3 Handelingen 1:6-7 Handelingen 14:22 Handelingen 19:8

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

Velen aanvaarden Hem, ook later nog	Handelingen 2:41-42 Handelingen 4:4 Handelingen 6:7 Handelingen 21:20
Velen uit het volk aanvaarden Hem. Maar velen van de leiders van het volk wijzen Hem af en bepalen daarmee het lot van het volk.	Vergelijk: Handelingen 2:37 met Handelingen 7:54 en vergelijk: Handelingen 5:14 met Handelingen 5:17
Wanneer niet geheel Israël als volk Hem aanvaardt, wendt God Zich tot de heidenen.	Handelingen 13:46-49 Handelingen 18:5-7 Handelingen 19:8-9
Het koninkrijk wordt niet afgelast, maar uitgesteld. Een nieuwe bedeling in de heilsgeschiedenis breekt aan. Gods tussentijdse heilswerk. God vorm Zich uit Jood en heiden een volk voor Zijn Naam. Uit Jezus gelovige Joden en uit Jezus gelovige heidenen ontstaat <u>een hemels volk naast Israël</u> . Niet in plaats van Israël, wat een aards volk is, maar <u>naast</u> Israël. Het Lichaam van Zijn Zoon. (organisme)	Handelingen 15:12-14
Dit tussentijdse werk is niet aan Oud Testamentische Profeten geopenbaard, maar aan Paulus als eerste. Hij wordt de apostel voor de heidenen.	Kolossenzen 1:25-27 Galaten 2:9
De inhoud van de brieven van Paulus zijn dan ook bestemd, niet zomaar voor de heidenen in het algemeen, maar voor hen, die eerst tot wedergeboorte gekomen zijn en zich daarna hebben laten dopen. Zo gelden die brieven ook nu nog voor zulke gelovigen.	Efeziërs 1:13-14 Romeinen 6:1-5
Zo onvoorzien als de vorming van de Gemeente door God begon, zo plotseling zal ze ook haar vol getal bereiken.	Romeinen 11:25-26
Dan wordt de Gemeente er tussen uitgehaald. De gelovigen gaan de Here Jezus tegemoet in de lucht, Zijn Lichaam.	Matteüs 24:36-40 Matteüs 24:42 Matteüs 24:44 1 Korintiërs 15:51-54 Efeziërs 1:22b-23 1 Tessalonicenzen 4:13-18 Openbaring 3:8-11 Openbaring 4:1
De Gemeente zal Hem zien en aan Hem gelijk zijn, een hemels volk met hemelse taken, een volk, uitverkoren van <u>voor</u> de grondlegging der wereld.	1 Johannes 2:28-29 1 Johannes 3:1-3 1 Korintiërs 6:2a 1 Korintiërs 6:3a Efeziërs 1:3-4
Dat volk vorm niet zomaar een eenheid.	Johannes 17:21
In deze tijd zuivert God de gelovigen, Zijn Gemeente.	1 Petrus 4:17
Zij zijn de woning van Jezus Christus door Zijn Geest.	Galaten 2:20 Efeziërs 6:12

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

De wandel van de gelovigen is nu al in de hemel, zo ook de strijd.	Filippenzen 3:20 Efeziërs 6:12
De Geestelijke Wapenuitrusting dient daartoe.	Efeziërs 6:1-20
Hun bezigheden hier worden bepaald door de hemel.	Romeinen 12:2 Kolossenzen 3:1-2
Deze gelovigen zijn nog in de wereld, maar <u>niet</u> van de wereld.	Johannes 17:11a Johannes 17:16a
Nu groeien echt en onecht nog samen, de scheiding tussen voor en tegen voltrekt zich snel. Ook die tussen echt en namaak, tarwe en dolle tarwe en onkruid.	Matteüs 13:24-30
De wereld wordt voorbereid op de komst van de antichrist, de namaak christus.	1 Tessalonicenzen 5:1-5 2 Tessalonicenzen 2:5-8
Wie de waarheid niet tijdig heeft lief gehad, zal voor de leugen vallen, ook op godsdienstig terrein.	2 Tessalonicenzen 2:9-12 2 Timoteüs 3:1-3 2 Timoteüs 4:1-5
Aan de wederkomst van de Heer wordt niet meer gedacht.	2 Petrus 3:1-7
Voor Israël geldt.	Psalm 53:7 Ezechiël 36:22-38 Sefanja 3:17
Voor Gods kinderen geldt.	2 Petrus 1:16-19
Dat, wat vlak voor de wederkomst zou gebeuren, naar de prediking in het Oude Testament en door Jezus Zelf, zal nu in onze tijd gaan plaats vinden.	Matteüs 24:1-44
Het Koninkrijk is opnieuw aanstaande. Alle Oud Testamentische beloften zullen alsnog in vervulling gaan.	Hosea 3:4-5 Hosea 6:1-2 Psalm 90:40a Psalm 102:14-17

Psalm 118:26

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

3° “de herscheppingsdagen” door broeder Larkin

DE SCHEPPINGSDAGEN van de tegenwoordige aarde

De zesdaagse arbeid, zoals die beschreven is in **Genesis 1:3-31** bevat geen beschrijving, hoe God de oorspronkelijke aarde maakte, maar hoe Hij deze uit haar woeste en ledige toestand herstelde tot haar tegenwoordige gesteldheid. Wanneer de zondvloed uit de dagen van Noach slechts plaatselijk was en alleen dat gedeelte van de wereld aantastte, zo is de geografie van de herstelde aarde waarschijnlijk dezelfde, als die van de aarde, zoals zij nu is.

de zeven dagen van de herstellingen week

Tijdvak van de stof:

1^e dag - het werk betreft het kosmische licht.

2^e dag - het werk betreft het opnieuw regelen van de atmosfeer.

3^e dag - 1. het werk betreft het weer te voorschijn komen van het droge land.
- 2. het werk betreft het weer te voorschijn komen van de planten groei.

Tijdvak van het leven:

4^e dag - het werk betreft het herstel van het licht.

5^e dag - het werk betreft de schepping van vissen en vogels.

6^e dag - 1. het werk betreft de schepping van de landdieren.
- 2. het werk betreft de schepping van de mens.

7^e dag - geen werk, de rustdag

de eerste dag van de (her)scheppingsweek

het kosmische licht (**Genesis 1:2-5**)

“En God zeide: Er zij licht; en er was licht. En God zag, dat het licht goed was, en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag”.

Toen de dag aanbrak om de aarde te herstellen tot een bewoonbare plaats, maakt God daarmee een aanvang door het proces van de verwoesting in omgekeerde zin toe te passen. *“de Geest Gods zweefde over de wateren. En God zeide: Er zij licht; en er was licht”.*

God schiep het licht niet, het woordje voor scheppen in de Hebreeuwse taal wordt dan ook niet gebruikt. *“God zeide: Er zij licht”*, op dezelfde wijze, zoals iemand zeggen zou: “Draai het licht aan”. Dit was niet het zonlicht, want de wolken (wateren van lucht) trokken niet weg, zodat de zon de aarde kon beschijnen. Dit geschiedde pas op de vierde dag.

Zonder twijfel was het licht “Elektrisch of Kosmisch licht” van gelijke aard, als de Aurora Borealis of het Noorderlicht, want wij weten, dat de elektriciteit een van de primaire krachten is en altijd in de atmosfeer aanwezig is, alhoewel wij in de latere tijden de kennis verkregen hebben, het op die wijze te leiden, dat het onze steden kan verlichten.

De gloeihitte van de atmosfeer en deze was zonder twijfel zeer sterk en schitterend, riep een krachtadige hitte te voorschijn, die de ijsachtige bedekking van de aarde deed smelten en water vormde, hetwelk, verdampende, de dampachtige wolken vormde, die de weg bereidden voor het werk van de tweede dag.

De verandering van duisternis tot licht, deed God de *“duisternis”* nacht noemen en het *“licht”* dag. Op deze wijze kwam de aarde vanuit de nacht harer geschiedenis in het licht van haar opstandingsdag en het werk van elke volgende dag was een voortzetting van het werk van de voorafgaande dag. Elke dag vangt aan bij de avond en eindigt met de morgen.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

de tweede dag van de (her)scheppingsweek

vorming van het uitspansel (Genesis 1:6-8)

“En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren, en dit make scheiding tussen wateren en wateren. En God maakte het uitspansel en Hij scheidde de wateren die onder het uitspansel waren, van de wateren die boven het uitspansel waren; en het was alzo. En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag”.

Het feit, dat het uitspansel **“Hemel”** genoemd wordt, en dat wij onder het woord **“Hemel”** onze atmosfeer te verstaan hebben, wijst erop, dat de “chaotische aarde” hetzij geen atmosfeer had, of dat zij geen geschiktheid bezat om wolken te vormen, die in de vorm van damp het water regelden en op deze manier de wateren van de atmosfeer en van de aarde verdeelde of scheidde. Het werk van de tweede dag was het weer regelen van de atmosfeer om aan de behoeften van de tegenwoordige aarde te voldoen. (bijvoorbeeld regenen enz.)

Het is opmerkelijk, dat de woorden: **“En God zag dat het goed was”**, niet over het werk werd uitgesproken, zoals dit wel over het werk van al de andere dagen geschiedde. Dit zal wel niet zonder gewicht zijn, want wij lezen in **Efeze 2:2** over de **“machten”** in de lucht, waarvan satan de vorst is. Het is mogelijk, dat zodra de atmosfeer van de aarde weer bewoonbaar werd, **de “machten” van de geestelijke boze overheden** (Efeze 6:12) met satan, als hun leider, er binnen zwermden, met het doel haar tot hun verblijfplaats te maken, zodat God van het uitspansel of van de atmosfeer niet kon zeggen, dat het goed was.

de derde dag van de (her)scheppingsweek

het eerste werk (Genesis 1:9-13)

“En God zeide: Dat de wateren onder de hemel op een plaats samenvloeien en het droge te voorschijn kome; en het was alzo. En God noemde het droge aarde, en de samengevloeiende wateren noemde Hij zeeën. En God zag, dat het goed was”.

Dit was eenvoudig een te niet doening van de uitwerking van de aardshokken, die overstromingen veroorzaakten op de Prae Adamitische aarde. Door de opheffing van de aarde, kon het land weer uit haar “watergraf” opstijgen.

het tweede werk

“En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbrengende, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo. En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.”

Dit was geen nieuwe schepping, maar een opstanding. De aarde steeg omhoog uit de **“wateren des doods”** en zaden en wortelen van planten en kruiden en bomen moesten volgens het bevel weer ontkiemen, uitspruiten en groeien, zoals zij deden, voordat de ramp van de overstroming van de Prae Adamitische aarde plaats greep.

Indien die catastrofe was, wat wij kennen onder de naam “ijstijd” was het niet nodig, dat het plantenleven een scheppingsdaad zou ondergaan, even zomin als de planten deze nodig hebben in de lente, nadat de winter voorbijgegaan is. Dat dit zo was lijkt ons heel duidelijk opgesloten te liggen in de uitdrukking: **“welke zaad bevatten”** op de aarde. Dat wil zeggen dat de zaden reeds in de aarde aanwezig waren, begraven als zij werden door de wateren, die over de Prae Adamitische aarde stroomden. De zaden waren onverwoestbaar, en hadden alleen de juiste voorwaarden en omstandigheden nodig, om weer op te leven en de aarde met groen aldus te bedekken.

Dit doet ons als een feit zien, dat de Prae Adamitische aarde met dezelfde planten en bomen bedekt was, als onze tegenwoordige aarde. (De wetenschap bevestigt dit, daar de dierlijke fossielen niet lijken

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

op onze tegenwoordige dieren en dit is met de plantenfossielen juist wel het geval. De varenfossielen, die men vindt in steenkolenlagen en rotsmotieven bijvoorbeeld in onze St. Pieterberg in Limburg lijken precies op onze tegenwoordige varens en planten)

de vierde dag van de (her)scheppingsweek

het zonlicht hersteld (**Genesis 1:14-19**)

“En God zeide: Dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden als van dagen en jaren; en dat zij tot lichten zijn aan het uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde; en het was alzo. En God maakte de beide grote lichten, het grootste licht tot heerschappij over de dag, en het kleinere licht tot heerschappij over de nacht, benevens de sterren. En God stelde ze aan het uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde, en om te heersen over de dag en over de nacht, en om het licht en de duisternis te scheiden. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag”.

De verschijning van de zon en de maan op de vierde dag was niet een nieuwe schepping. Zij waren reeds aanwezig tijdens de Prae Adamitische aarde. Ze waren alleen niet tegelijk met haar verwoest geworden. Het woord “maakte” in **vers 16** is niet hetzelfde als in **vers 1**, dat met scheppen vertaald werd, en geeft geen scheppende daad aan. Wat letterlijk bedoeld wordt, is dat de dikke wolken (atmosfeer) opgetrokken en daardoor de zon en maan en de sterren weer zichtbaar werden, en dat zij vanaf dien tijd de maat aangaven, wat de dagen, jaren en seizoenen betreft, zoals wij ze nu kennen. Met andere woorden op deze vierde dag ontstond de tijd in tegenstelling met de eeuwigheid.

de vijfde dag van de (her)scheppingsweek

de schepping van vissen en vogels (**Genesis 1:20-23**)

“En God zeide: Dat de wateren wemelen van levende wezens, en dat het gevogelte over de aarde vliege langs het uitspansel des hemels. Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zegende ze en zeide: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte worde talrijk op de aarde. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag”.

Het werk van de vijfde dag was de schepping van vissen en vogels. Het is de eerste maal, dat het woord scheppen er staat, sedert wij het gelezen hebben in **vers 1**, bij de oorspronkelijke schepping van de aarde, de zogenaamde Prae Adamitische aarde, die zoals we lazen in **vers 2** verwoest werd.

Dit bewijst ons tevens, dat het dierenleven vernietigd werd tijdens die ramp. De vissen en de vogels, die op de vijfde dag werden geschapen, zijn de vissen en vogels van onze tegenwoordige aarde. De fossiele overblijfselen van de reusachtige dieren en vogels behoren tot de Prae Adamitische aarde.

de zesde dag van de (her)scheppingsweek

twee verschillende werken

1° schepping van de landdieren

2° schepping van de mens

eerste werk (**Genesis 1:24-25**)

“En God zeide: Dat de aarde voortbrengte levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was alzo. En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was”.

Deze dieren van de aarde waren zonder twijfel dezelfde, als die wij nu hebben. Het feit, dat zij werden geschapen, naar hun aard, hetgeen 5 maal herhaald wordt, toont ons, dat zij zich niet uit een vorig geslacht, dat van dezelfde soort was, ontwikkelden. Dat al de verschillende dieren afzonderlijk werden geschapen, wordt bewezen door het feit, dat wanneer er onder de verschillende soorten een kruising

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

plaats heeft, hun nakomelingen onvruchtbaar zijn. De kruising van een ezel met een paard is een muilezel, en een muilezel is een bastaard en is altijd onvruchtbaar.

Wanneer de theorie van de “evolutie” van de ontwikkeling van het dierlijke- en plantenleven op waarheid zou berusten, zouden wij kunnen verwachten de bewijzen daarvan in de fossiele overblijfselen van de tussenliggende schakels te vinden, en wij zouden eveneens nu het “evolutie proces” in werking moeten zien, waardoor een hogere soort van dier- of plantenleven in het aanzijn zou worden geroepen. Doch wij ontdekken niets van dien aard.

Het dieren- en plantenleven, dat heden ten dage bestaat, bestaat nu in dezelfde vorm, als het, naar alles wat wij weten, sinds het bestaan van de mens was. De vogels bouwen hun nesten en fokken hun jongen, zoals zij altijd deden. De bever bouwt zijn dam en de bij stelt de honingraat samen, zoals zij immer deden.

Alleen de mens bezit het vermogen om zijn wijze van iets samen te stellen, te verbeteren. Dit komt aan het licht bij de ontwikkeling van de werktuigen bijvoorbeeld die van het boerenbedrijf om een voorbeeld te noemen, van de primitieve houten stok, die als ploeg dienst deed, tot de gewone ploeg, tot de moderne gecombineerde oogst-, bind- en dorsmachines toe. We kunnen de verschillende ontwikkelingsstapen nagaan, wanneer wij de verouderde soorten gereedschappen van het boerenbedrijf zien in een museum.

Dit is niet het geval in het dieren- en plantenrijk, want wij vinden daar geen tussenliggende schakels. Wanneer de “evolutie theorie” op waarheid berustte, behoorde het zowel aan mens, als aan dier bevestigd te worden, en zouden wij bij de kruising van de beste soorten menselijke rassen de evolutie moeten waarnemen van een “Übermensch”. De geschiedenis van het menselijke ras weersprekt dit.

tweede werk (**Genesis 1:26-28**)

“En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt”.

Dat de mens eveneens geschapen (Hebreeuws: Bara) werd, toont ons, dat hij niet van de aap afstamt. De mens werd gemaakt naar de gelijkenis van God, niet naar de gelijkenis van een aap, en hij werd niet gevormd vanuit een dier, maar vanuit het stof der aarde. (**Genesis 2:7**) *“toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen”.* Er is een onoverkomelijke afgrond tussen de laagste klasse van de mensheid en het hoogst ontwikkelde dierentype, die de wetenschap niet heeft kunnen overbruggen. De ontbrekende schakel is en wordt nooit gevonden.

Dat het gehele menselijke ras van één geslacht is, en één gemeenschappelijke oorsprong had (**Hand. 17:26**: *“Hij heeft uit een enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald”*) blijkt duidelijk uit het feit, dat wanneer verschillende rassen van de mensen met elkaar huwen, hun nakomelingen niet onvruchtbaar zijn, maar vruchtbaar.

Dit doet het argument te niet, dat de witte en gekleurde rassen van verschillende oorsprong zouden zijn, en dat alleen het blanke ras het Adamitische ras zou zijn.

Met betrekking tot de schepping van de mens is er geen tegenspraak tussen het eerste en tweede hoofdstuk van Genesis. Het eerste hoofdstuk (**Genesis 1:26-28**) geeft ons het feit van zijn schepping, het tweede hoofdstuk (**Genesis 2:7-8**) de wijze waarop dit geschiedde. Het ene vult het andere aan. In het

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

eerste hoofdstuk wordt van God gesproken, als van Elohim, de Schepper; in het tweede hoofdstuk wordt Hij genoemd JHWH (de Heer), omdat Hij daar met de mens een verbond maakt.

In de aanvang wordt de naam JHWH verbonden aan die van Elohim ten einde aan alle twijfel een einde te maken met betrekking tot de identiteit van het Wezen, dat door dit samengestelde woord wordt aangeduid.

Het verschil van gebruik komt dus hieruit voort, dat het ene beter bij een bepaalde passage in de Schrift past, als het andere woord van God. Het is echter, zoals we reeds zagen, dezelfde God. Dit verklaart het verschillende gebruik van deze beide namen door de schrijvers en het is een antwoord aan die critici, die beweren, dat de Bijbel een onhandig samenvoegsel van ongerijmde en verschillende documenten is, die zij de Elohistische en de Jehovistische noemen.

In **Genesis 2:7** wordt ons gezegd, dat de Here God de mens van stof uit de aardbodem formeerde (Yatsar, fashioned) en de levensadem in zijn neus blies. Alzo werd de mens tot een levend wezen. Dit kan betekenen, dat de Here God de mens uit het stof van de aardbodem vormde, zoals een beeldhouwer een standbeeld maakt uit klei en dat de Here God daarna in deze vorm van aarde de levensadem inblies. Op welke wijze dit ook moge geschied zijn, wij weten, dat het werk drievoudig was:

1. Het formeren van het LICHAAM - *“toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem”*

2. De GEEST - *“en blies de levensadem in zijn neus”*. Hieronder werd niet verstaan de Heilige Geest, maar de Geest van de natuurlijke mens. Dat wil zeggen dat deel van de mens, waarin de Heilige Geest woning moet maken, alvorens hij wedergeboren kan worden. Het is de van “God bewuste” natuur van de mens.

3. Dat gedeelte van de mens, dat de ZIEL is - *“alzo werd de mens tot een levend wezen”*. Dit is de zetel van het IK-BEWUSTZIJN, van de herinnering, de genegenheden enz.

De twee voornaamste delen van de mens zijn het lichaam en de geest, maar daar beide een andere functie hebben, daar de één fysiek en de andere geestelijk is, moet er een derde deel aan worden toegevoegd, de ziel genoemd, teneinde tussen beide te bemiddelen, en door middel waarvan zij met elkaar gemeenschap kunnen hebben.

Op deze wijze werd de mens tot een drievoudig wezen.

1 Thes. 5:23: *“En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te blijven”*.

Hebr. 4:12: *“Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten”*.

In Adam was, zoals hij oorspronkelijk geschapen was, de ziel zulk een volmaakt medium voor de gemeenschap tussen het lichaam en de geest, dat er tussen beide geen conflict bestond. De drie smolten ineen tot een harmonisch geheel. Toen de mens viel, werd de ziel het oorlogsterrein van het lichaam en van de geest en het conflict door Paulus zo tekenend beschreven in **Rom. 7:24** nam een aanvang. *“Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods”?*

Eva werd niet op dezelfde wijze als Adam geformeerd. Zij werd enige tijd later gemaakt. Adam had onder al de schepselen, die God gemaakt had niet een gevonden, die een gepaste gezellin voor hem zou kunnen zijn. *“En de Here God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past”*. (Gen. 2:18)

“Toen deed de Here God een diepe slaap op de mens vallen; en terwijl deze sliep, nam Hij een van zijn ribben en sloot haar plaats toe met vlees. En de Here God bouwde de rib, die Hij uit de mens genomen had,

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

tot een vrouw, en Hij bracht haar tot de mens. Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal 'mannin' heten, omdat zij uit de man genomen is". (Gen. 2:21-23)

Waar nu Adam en Eva niet op dezelfde wijze gemaakt waren, hadden zij zich toch niet ontwikkeld vanuit een ander lager staand wezen, maar zij waren directe scheppingen van God. *"man en vrouw schiep Hij hen". Genesis 1:27.*

De reden waarom Eva afgezonderd van Adam geschapen werd, was om aan te tonen, dat zij in hun verhouding tot elkaar, als man en vrouw van een vlees moeten zijn. Dat zij uit twee wederhelften bestonden. Adam en Eva zijn in hun fysieke verhoudingen het type van Christus en de Gemeente.

Toen Eva tot Adam geleid werd zeide Adam: *"Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees".* En de Apostel Paulus zegt, terwijl hij over de Gemeente spreekt: *"Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn. Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en op de Gemeente". (Efeze 5:30-32)*

Adam werd niet als een klein kind geschapen, noch als een primitieve wilde, maar als een volwassen man, volmaakt in intellect en kennis, anders zou hij de dieren van het veld en het gevogelte van de hemel niet hun namen hebben kunnen geven.

En het feit, dat zijn nakomelingen zulk een bedrevenheid hadden in het uitvinden van muzikale instrumenten en mechanische uitvindingen, en steden en torens konden bouwen en zo'n schip als de ark, toont dat de mens van de Antediluviaanse tijd, mensen waren met een reusachtig intellect en vermogen, en dat de mens in plaats van te evolueren - in opwaartse richting, naar beneden degenereerde.

Wij zien uit **Genesis 1:29-30**, (*"En God zeide: Zie, Ik geef u al het zaaddragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; het zal u tot spijszaken dienen. Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, geef Ik al het groene kruid tot spijszaken; en het was also".*) dat de dieren in het begin alleen plantaardig voedsel gegeven werd, en dat het pas na de zondeval was, dat de dieren vleeseters werden. En dit werd ook pas na de zondeval aan de mens toegestaan, vlees te eten.

"Alles wat zich roert, wat leeft, zal u tot spijszaken zijn; Ik heb het u alles gegeven evenals het groene kruid. Alleen vlees met zijn ziel, zijn bloed, zult gij niet eten". (Genesis 9:3-4) Dat wil zeggen dat, wanneer zij vlees aten, zij eerst het bloed daaruit moesten laten lopen, daar het bloed het leven is van het dier. Het was pas na de uittocht van Egypte, toen de wet vanaf de berg Sinai gegeven werd, waarin de Joden beperkt werden tot het eten van een aantal zogenaamde "reine dieren", een zeker soort gedierte (kruipende en vliegende) werd hen verboden, de zogenaamde onreine dieren. (**Lev. 11:1-47.** zelf studie)

Let erop, dat alles wat God schiep goed was. *"En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag". (Genesis 1:31)* God is NIET de Schepper van het kwaad. Doornen, distels, vergiftige klimplanten, onkruid, schadelijke dieren, zoals de slang, zijn alle het gevolg van de zonde.

Op deze wijze werden de hemel en de aarde hersteld en herbevolkt gedurende de zes dagen of perioden van de week van de herstelling. De Bijbel en de wetenschap zijn in algehele overeenstemming, wat de rangorde van de 8 werken van deze herstellingsweek betreft. Het toont aan, hoe deze 8 werken in 40320 verschillende rangorders zou kunnen worden samengesteld ($1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 \times 7 \times 8 = 40320$) zonder dat er twee reeksen aan elkaar gelijk zouden zijn.

Zeer zeker moet Mozes geïnspireerd zijn geweest, want er was slechts één kans op de 40320 geweest, dat hij ze op dezelfde wijze zou opgesteld hebben, waarvan de wetenschap getuigt, dat zij plaats gehad hebben. Dit is één van de vele bewijzen voor de Goddelijke Inspiratie van de Heilige Schrift.

1° Een Bijbels onderzoek betreffende Genesis 1 (Rob Schutte)

2° Rode draad door de Bijbel heen (Hanna Stranders)

3° De herscheppingsdagen (Larkin)

de zevende dag van de (her)scheppingsweek

Genesis 2:2-3

“Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht”.

Onder God wordt hier verstaan Zijn Drieënige aanleg, want zoals, duidelijk gezegd is, schiep God de Vader het stof, God de Zoon maakte van dit stof de wereld en alles, wat daarop bestaat, en God de Heilige Geest blies de Levensadem in alles wat leven heeft.

Joh. 1:1-3. *“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is”.*

Ef. 3:9: *“en in het licht te stellen wat de bediening van het geheimenis inhoudt, dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen”.*

Col. 1:12-16: *“en dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht. Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden. Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen”.*

God rustte, omdat Zijn werk volbracht was. Dit is de enige rechtmatige voorwaarde tot rusten. God rustte niet alleen, omdat Zijn werk volbracht was, maar ook omdat het goed was. Kritiek op dit werk was uitgesloten. Maar toen het volmaakte werk door de zonde bedorven werd, door de val van de mens, werd Zijn Sabbat's rust verbroken.

In hetzelfde ogenblik, toen de mens viel, was het voor God noodzakelijk Zijn werk te hervatten, ditmaal niet om de schepping van de stoffelijke dingen voort te zetten, maar met het doel de mens te verlossen, opdat hij zou kunnen worden: een nieuwe schepping in Christus Jezus.

2 Cor. 5:17: *“Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen”.* Daarom zei Jezus, toen Hij Zijn taak uitlegde: *“Mijn Vader werkt tot nu toe (in de schepping) en ik werk ook (nu in de Verlossing)”.* **Johannes 5:17.**

In **Genesis 2:1-3** wordt ons slechts gezegd, dat God rustte van Zijn Scheppingwerk op de zevende dag. De dag wordt niet Sabbat genoemd. Ons wordt gezegd, dat God hem zegende en hem heiligde. Dat wil zeggen hem afzonderde als een dag van rust. Ons wordt de duur van de zevende dag van de scheppingsweek niet gezegd, maar deze zou in overeenstemming met de duur van de andere dagen geweest zijn, indien de zonde hem niet bekort had.

=====